

Veure 'Frozen II' i quedar-se glaçada

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica / La Independent
dimarts, 11 de febrer de 2020 22:38

OPINIÓ

Només excepcionalment vaig a veure pel·lícules de dibuixos perquè en general és un gènere que no m'acaba de fer el pes.

Tampoc no acostumo a anar veure pel·lícules de criatures, siguin de fantasia o no. Per tant, no puc opinar si els regnes, el bosc encantat, el riu, els gegants de pedra, la presa, la boira, la salamandra que saltironeja, el ninot de neu, els remolins de vent, les eugues alades, el gel, els mars que s'obren..., trama i argument estan dintre de les bones convencions del gènere.

Quan vas molt al cine, saps que ocasionalment veuràs una obra mestra —per exemple i per citar-ne una de les últimes, *Retrato de una mujer en llamas* de la francesa **Céline Sciamma**— i tants per cents variables de pel·lícules bones, correctes, interessants, mediocres i fins i tot de dolentes. És així i s'ha d'acceptar esportivament. Les úniques que no són tolerable són les putrefactes.

Doncs bé, Frozen II ho és. Putrefacta i tramposa

D'entrada, com que les dues principals protagonistes són dues germanes, la venen com un pel·lícula que enforteix (em nego a utilitzar l'horrible parauleta) les nenes i les noies. Tot està pensat i calculat, però, per debilitar-les.

Per començar, tant la reina **Elsa** com la seva germana **Anna** pateixen una estranya malaltia ocular que fa que les pupil·les se'ls dilatin monstruosament i els ulls se'ls engrandeixin i se'ls engrandeixin i és més que probable que els acabin colonitzant tota la cara. Potser perquè els ulls es puguin anar expandint tenen un nas diminut i insignificant que no sembla gaire apte per respirar.

Una altra de les malalties que sofreixen té nom i cognom, es diu annorèxia nerviosa. Es podria pensar que la resta de personatges, especialment, els femenins estarien tallats (més aviat, retallats) pel mateix patró, però no, són sobretot elles dues les que estan depauperades i a punt de la inanició. Estat que els sanitosos, i en ocasions rabassuts i molsuts, homes —siguin guerrers o no— que les acompanyen posa més de manifest encara.

Facin el que facin, vagin per on vagin, de dia o de nit, faci la temperatura que faci (i a estones fa molt fred) van amb uns vestidets com de batista, de vegades escotats i sempre poc pràctics i gens apropiats per viure aventures; la resta de personatges, no: s'abriga quan fa fred. En això no se sap si la pel·lícula s'emmiralla en les habituals tertulianes, presentadores, dones del temps..., sotmeses permanentment a sufocants fogots o en les celebritats (amb el termòstat clarament avariats) que retransmeten les campanades de cap d'any semidespullades o bé és a l'inrevés i són totes aquestes dones les que agafen com a model aquest tipus de film.

Per arrodonir el panorama i en justa consonància, caminin per on caminin, i això inclou boscos feréstecs i extremament hostils, van sempre amb sabates de taló.

Ara bé, potser el més revoltant és l'aparició —absolutament aliena a les necessitats del guió— de l'amor romàntic més suat. Un babau i enze **Kristoff** es passa tot el film intentant agenollar-se, oferir un anell a Anna i comprometre-la en matrimoni. Tan convencional i

Veure 'Frozen II' i quedar-se glaçada

Escrit per Eulàlia Lledó, doctora en filologia romànica / La Independent
dimarts, 11 de febrer de 2020 22:38

---

adotzenat és l'amor que la pel·lícula proposa que priva en tot moment a la noia la iniciativa i fins i tot de capacitat de reacció.

Atès que a Anna sembla que només li importa la seva germana, salvar el regne i tot el que poden aconseguir plegades, l'amor que tan matusserament presenta la pel·lícula fins i tot va contra el guió, l'argument i el propòsit de la pel·lícula. Això és el que es ven, el que es proposa a les adolescents perquè se sentin fortes, independents, autònomes i segures?

Com gairebé sempre, putrefacció i trampa fan tuf a patriarcat.